

Uchwała Nr XXIV/697/16
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 28 listopada 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w zakresie niewnikliwego rozpatrzenia skargi na Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Koninie Spółka Akcyjna.

Na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.¹⁾) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwała, co następuje:

§ 1.

Skargę Pana Jerzego D na działalność Marszałka Województwa Wielkopolskiego – w zakresie niewnikliwego rozpatrzenia skargi na Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Koninie Spółka Akcyjna – uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 996 oraz 1579.

Uzasadnienie do Uchwały Nr XXIV/697/16
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 28 listopada 2016 r.

W dniu 4 listopada 2016 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu wpłynęła skarga Pana Jerzego D na działalność Marszałka Województwa Wielkopolskiego w przedmiocie niewnikliwego rozpatrzenia skargi na Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Koninie Spółka Akcyjna. Następnie w dniu 6 listopada 2016 r. Skarżący wystosował pismo skierowane do radnych Województwa Wielkopolskiego, w którym ponowił wskazane uprzednio zarzuty oraz wniósł o modyfikację umów z przewoźnikami świadczącymi pasażerskie przewozy autobusowe, w których nakazano kierowcom eksponowanie posiadanych identyfikatorów w widocznym miejscu, wydawanie na żądanie niedoszłemu pasażerowi przez kierowcę dowodu na okoliczność nakazania opuszczenia pojazdu oraz umożliwienie pasażerowi dokonania późniejszego opłacenia przejazdu.

Zarzuty Pana Jerzego D zawarte w skardze z dnia 4 listopada 2016 r. dotyczyły stanowiska Marszałka Województwa Wielkopolskiego zawartego w treści pisma z dnia 26 października 2016 r. (znak: DO-IV.1510.37.2016), stanowiącego odpowiedź na jego skargi z dnia 12 stycznia oraz 27 marca 2016 r. dotyczące funkcjonowania Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Koninie Spółka Akcyjna (zwanego dalej Przewoźnikiem). Skarżący jako główny zarzut wskazywał brak przyjęcia przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego jako dowodów jego oświadczeń o niewłaściwym zachowaniu pracowników Przewoźnika oraz braku wykorzystania wszystkich dostępnych środków kontrolnych w celu wyjaśnienia stawianych zarzutów.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że skarga Pana Jerzego D jest bezzasadna, z poniższych względów.

W Zakresie jakości wykonywanych przewozów, m.in. niewłaściwego zachowania kierowcy autobusu, postulatu wprowadzenia monitoringu rejestrującego zapis audio-video w pojazdach oraz umieszczania identyfikatorów kierowców w widocznym miejscu, bez konieczności żądania ich okazywania, Marszałek Województwa Wielkopolskiego nie jest właściwy w sprawie, ponieważ Przewoźnik jest spółką prawa handlowego i posiada osobowość prawną, a jedynym jej akcjonariuszem jest Miasto Konin. W związku z powyższym pisma Pana Jerzego D z dnia 27 marca 2016 r. oraz 25 kwietnia 2016 r. zostały, w myśl art. 243 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2016 poz. 23 z późn. zm.), przekazane zgodnie z kompetencjami do Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Koninie S.A. Przewoźnik udzielił odpowiedzi Panu Jerzemu D , przekazując ją również do wiadomości Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu.

Jednocześnie po zapoznaniu się z treścią regulaminu przewozów w postaci *Przepisów dla podróżnych korzystających z komunikacji autobusowej PKS w Koninie S.A.* i stwierdzeniu konieczności doprecyzowania jego zapisów, m.in. poprzez umieszczenie informacji o konieczności okazywania przez pasażera dokumentów potwierdzających uprawnienia do ulgi ustawowej, podjęto w dniu 20 października br. decyzję o wystosowaniu w tej sprawie pisma do Przewoźnika. Pan Jerzy D został o tym fakcie pisemnie poinformowany. Przewoźnik przedmiotowych poprawek dokonał.

Należy zważyć, że w sprawie rozbieżności opisów Skarżącego i Przewoźnika w zakresie sytuacji dotyczącej okazywania dokumentu uprawniającego do przewozu ulgowego – brak jest możliwości ich zweryfikowania, ponieważ dotyczą zaistniałych już zachowań pasażera i kierowcy. W związku jednak z powstałymi wątpliwościami, co do realizacji postanowień umowy zawartej z Województwem Wielkopolskim, określającej zasady przekazywania dopłat do biletów ulgowych, przewoźnik zostanie ujęty w planie kontroli na rok 2017.

W odniesieniu do treści wiadomości elektronicznej z dnia 6 listopada br. skierowanej do radnych Województwa Wielkopolskiego dotyczącej możliwości dokonania przez pasażera późniejszego opłacenia za przejazd, należy wyjaśnić, iż nie byłoby to zgodne z obowiązującymi przepisami. Powyższą kwestię regulują przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j.: Dz. U. z 2013 poz. 1414 z późn. zm.), a konkretnie art. 18b określający zasady, według których przewoźnicy prowadzą przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym. Zgodnie z treścią art. 18b ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy należność za przejazd jest pobierana zgodnie z cennikiem opłat, a pasażer otrzymuje potwierdzenie wniesienia opłaty w postaci biletu wydanego zgodnie z przepisami o kasach rejestrujących. Ponadto pkt 2.7 załącznika nr 3 do ww. ustawy określa jednoznacznie wysokość kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na przewoźnika w sytuacji stwierdzenia niewydania pasażerowi wymaganego potwierdzenia wniesienia opłaty za przejazd przed rozpoczęciem kursu z wyłączeniem taksówki.

Sejmik uznając skargę Pana Jerzego D o z dnia 4 listopada 2016 r. za bezzasadną, wzięt pod uwagę stan faktyczny i prawny. Mając na względzie powyższe ustalenia Sejmik stwierdził, iż Marszałek Województwa Wielkopolskiego oraz podlegli mu pracownicy należycie, bez zaniechań wykonywali powierzone im zadania, realizowali swoje uprawnienia zgodnie z prawem oraz dołożyli wszelkich starań w celu wyjaśnienia stawianych przez skarżącego zarzutów.

Wobec powyższego postanawia się jak w treści § 1 uchwały.